

Hou het gewoon bij de feiten

Gepubliceerd: woensdag, 03 juni 2026 09:38

Er is een wereld van verschil tussen wat je met je eigen ogen ziet en de 'context' die er door duiders aan wordt gegeven.

Voor de burger die de rauwe praktijk observeert, voelt die aangekoekte laag van nuances en verklaringen steeds vaker als één ding: eenzijdigheid.

Er is een groeiende frictie voelbaar in de samenleving. Een frictie tussen wat mensen met hun eigen ogen op straat zien gebeuren en de manier waarop diezelfde gebeurtenissen vervolgens door de politiek, media en instanties worden gewogen, gefileerd en van 'context' worden voorzien.

Wanneer een negentienjarige jongen in een Groningse supermarkt door een groep hardhandig de vernieling in wordt geslagen, of wanneer beelden opduiken van een zwangere vrouw die door politieoptreden tegen de grond wordt gewerkt, is de eerste reactie van de samenleving er vaak een van morele helderheid.

Geweld is geweld. Onacceptabel gedrag is onacceptabel gedrag. Punt.

Maar in de zogenaamde 'systeemwereld' van beleidsmakers, veiligheidsdiensten en politieke talkshows is dat zelden het eindpunt. Daar begint het analyseren pas.

Zodra de schokgolf van een incident is uitgewoed, treedt er een bekend mechanisme in werking. Instanties en politici schieten in de reflex van categorisering.

Het geweld in de supermarkt wordt een kwestie van 'lokale openbare orde' of een 'conflict binnen een specifieke gemeenschap'.

Het hardhandige politieoptreden wordt gewogen langs de lat van protocollen, bevoegdheden en de vraag 'wat er aan de situatie voorafging'.

The couple in this video are Wesam Mekdad, a Palestinian from Gaza, and his

Hou het gewoon bij de feiten

Gepubliceerd: woensdag, 03 juni 2026 09:38

heavily pregnant German wife.

Police were called after Wesam broke his TV — he had just learned that 'israel' murdered his brother. The couple were cooperative. They explained the situation. The wife... pic.twitter.com/2VsvHtetYU

— Dr Rahmeh Aladwan (@doctor_rahmeh) [May 30, 2026](#)

Ondertussen waarschuwen diezelfde instanties en politici op landelijk niveau wel met grote woorden voor de gevaren van verharde AZC-protesten en maatschappelijke polarisatie.

Voor de burger ontstaat hierdoor een onwerkelijke scheefgroei. Het voelt alsof er met twee maten wordt gemeten. Waarom wordt het ene fenomeen direct tot een nationaal gevaar en politiek speerpunt verheven, terwijl het andere – concrete, fysieke onveiligheid op straat – wordt gereduceerd tot een incident dat 'binnen de context' moet worden begrepen?

Het zoeken naar context is op zichzelf een juridische en bestuurlijke noodzaak. Een rechter moet de achtergrond weten, een politiechef moet weten of protocollen zijn gevolgd, en een analist zoekt naar trends. Maar wanneer de drang om te contextualiseren doorslaat, overwoekert het de feiten. Het filtert de morele verontwaardiging weg en vervangt die door beleidstaal.

Wanneer de nadruk verschuift van *wat* er is gebeurd naar *waarom* het gebeurde, of onder welk loket het valt, raakt men de essentie kwijt.

De praktijk is immers simpel: iemand ligt in elkaar geslagen op de grond. Op dat moment doet de sociologische achtergrond van de dader, of de theoretische instructie van de agent, er voor het slachtoffer en de getuige niet toe. Het gedrag was onacceptabel.

De prijs die we betalen voor deze voortdurende kleuring van de werkelijkheid is een diep wantrouwen. Als de overheid en de media de neiging hebben om tastbare problemen op straat te verzachten met rapporten en nuances, maar tegelijkertijd andere maatschappelijke ontwikkelingen scherp veroordelen, verliest het systeem zijn geloofwaardigheid.

De burger vraagt niet om een theoretische verhandeling over veiligheidsrisico's of een bureaucratische uitleg over escalatieladders.

De burger vraagt om een overheid die de realiteit erkent zoals die zich aandient. Zonder filters, zonder politieke kleur, en zonder de scherpe randjes van de praktijk weg te poetsen

Hou het gewoon bij de feiten

Gepubliceerd: woensdag, 03 juni 2026 09:38

met de mantel der context. Soms zijn de feiten precies wat ze lijken, en is een grens simpelweg bereikt. Punt.

En niet alleen in ons land is het gedrag van de politie beneden alle peil, ook in andere landen zie je hetzelfde fenomeen.

Burgers die gewoon tegen de grond worden gekwakt alsof het levenloze voorwerpen zijn.

Spanish teachers striking for better conditions reported police violence.

Commenters questioned why similar force isn't applied elsewhere.

pic.twitter.com/8YKvnDIKwd

— HatsOff (@HatsOffff) [June 1, 2026](#)